

V této práci jsem se zabýval srovnáním české a evropské právní úpravy týkající se dominantního postavení a jeho zneužití a snažil jsem se podat stručný přehled judikatury evropských soudů a rozhodnutí českého Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k této problematice. Formálně je tuto práci možno rozdělit na část obecnou a zvláštní, které se však navzájem doplňují a prolínají. Obecná část, kterou představují kapitoly 2 a 3, je věnována teoretickým koncepcím právních úprav zneužití dominantního postavení v rámci soutěžního práva v ES a ČR. Ve zvláštní části, představované kapitolami 4 a 5, jsem se rozborem jednotlivých judikátů a rozhodnutí snažil nastínit praktickou aplikaci těchto teoretických koncepcí na případy z ekonomické praxe.

Při srovnání judikatury Evropského soudního dvora a Soudu první instance na jedné straně a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ČR na straně druhé, je ovšem nutno zdůraznit, že rozhodnutí Úřadu jsou spíše obdobou rozhodnutí Komise ES a že judikatura ve smyslu rozsudků ESD a SPI v oblasti soutěžního práva a zneužití dominantního postavení je v České republice velmi skromná. Tato skutečnost je dána jednak tím, že české soudy (na rozdíl od soudů evropských) právo pouze aplikují a nedotvářejí, a jednak tím, že Nejvyšší správní soud v Brně³⁴⁸ byl zřízen teprve nedávno a Vrchní soud v Olomouci, který napadená rozhodnutí Úřadu přezkoumával až do ustavení Nejvyššího správního soudu, se v rámci svých pravomocí zaměřoval spíše na právní pochybení Úřadu v průběhu správního řízení než na výklad smyslu soutěžního práva.